
DEBAT OM VIKARLØNNINGER EFTERLYSES

Af *Betina Friis, Hillerød*

Jeg er frustreret over de lønninger, som vikarer må tage imod. Jeg møder andre kolleger, som nævner ord som usselt, uværdigt, skandale m.m. Og jeg tænker bare: Er det en virkelighed, vi organister skal acceptere?

det her med lønninger, så kan jeg hurtigt dele dem op i grupper:

- A) dem, der synes, det usselt, men alligevel i deres handlinger udadtil forbliver passive og siger ja til at tage vikartjanser,
- B) dem, der er ligeglade eller bevidstløse i deres holdninger og ikke gider gøre noget ved det,
- C) dem, der siger nej til at vikariere – det er for usselt og uværdigt.

Når det kommer til snakken om aflønning, får jeg smidt tal i hovedet, som kirkeministeriet har sat tilbage i 2010, men de tal gælder ifølge min fagforening ikke mere. Og jeg tilrådes tilmed at forhandle lønnen, men der er helt lukket for forhandling, når jeg står og snakker løn med kirkerne. Jeg har ikke oplevet et "ej, hvor fantastisk, lad os forhandle". Det er de oldgamle tal, eller mit "nej tak", som gælder. Og ja, det er individuelt fra kirke til kirke, men det giver stadig ikke ordentlige lønninger som resultat – ud fra det, jeg oplever.

Som jeg har forstået det, er det i alle aspekter et frit marked for vikarer, og alligevel oplever jeg kirkerne hiver de tal frem med et "det er det, der gælder".

Jeg ved godt, at menighedsrådet har noget at skulle sige, men har vi organister ikke også et ord med på vejen? Er det en så forældet ledelse, vi har med at gøre inden for kirkerne – en ledelse, der ikke vil være med til at skabe bedre forhold for vikarer?

Når jeg snakker med andre organister om

Jeg ved, at der er flere hovedgrupper, men ovenstående er det, jeg har mødt.

Og jeg ønsker en debat om de vilkår. Jeg ved, at vi mennesker skal vælge vores kampe med omhu – men den her kamp er jeg villig til at tage. Når organistvikariater er et "frit marked" uden nogen rammer, og uden at der er initiativ til at gøre noget (så vidt, jeg ved), så kunne vi organister måske gøre en forskel og kæmpe for bedre vilkår.

Derfor efterlyser jeg en debat om det her. Hvad tænker andre organister? For jeg tænker: Jeg kan da ikke være den eneste, der ikke vil acceptere en løn på ca. 300 kr. brutto for f.eks. en begravelse? Der er jo kørselstid, lidt øvetid på orglet, registreringer der skal klares, og lidt hjemarbejde.

Jeg kender ikke til fortiden, så jeg aner ikke, hvilke kampe der har været forsøgt kæmpet. Det eneste, jeg forholder mig til lige nu, er det, jeg oplever og hører fra andre.

Giv los kære organister. Smid nogle meninger på bordet :-)